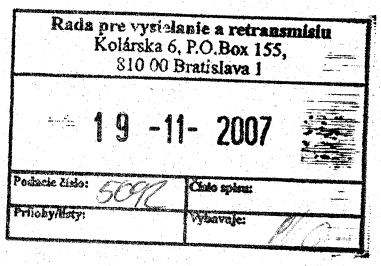
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sž/72/2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **Slovenská televízia**, Mlynská dolina, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/31/2007 zo dňa 22.05.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** rozhodnutie odporkyne č. RP/31/2007 zo dňa 22.05.2007 v časti výroku o uloženej pokute tak, že ukladá podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 1 500 000 Sk, vo zvyšku napadnuté rozhodnutie odporkyne **potvrdzuje**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/31/2007 zo dňa 22.05.2007 uložila navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona vo výške 4 000 000 Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona, keď navrhovateľka zaradila reklamu počas programu Slovensko hľadá Superstar II, ktorý bol vysielaný dňa 23.12.2005 o cca 20.00 hod., dôvodiac tým, že prestávky vytvorené v programe boli za účelom odvysielania reklamného bloku, upútavkových blokov a sponzorských odkazov a nespadajú pod ustanovenie § 35 ods. 2 zákona. Okolnosti,

za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania. Rada zhodnotila, že uložená pokuta za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona má dostatočne preventívny charakter, na ktorý pri rozhodovaní o jej výške kládla dôraz, pričom prehodnotila kvalitatívne, ako aj kvantitatívne hľadisko, porušenej povinnosti a prihliadla aj na relevantnú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR. Prihliadla na viacnásobné opakované a vedomé porušovanie predmetného ustanovenia zákona, na závažnosť predmetného správneho deliktu, mieru zavinenia, trvanie správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania ako aj prípadné bezdôvodné obohatenie.

Navrhovateľka proti predmetnému rozhodnutiu odporkyne podala včas odvolanie. Žiadala súd, aby zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne a odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania, dôvodiac nasledovne:

a. Rada sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vôbec nezaoberala navrhnutými dôkazmi navrhovateľky, čo sa prejavilo aj v odôvodnení rozhodnutia. Podľa názoru navrhovateľky práve navrhnuté dôkazy mohli predmetnú vec náležite objasniť. Navrhovateľka poukázala na rozhodnutie NS SR č. 68/1998, podľa ktorého je dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a na vrátenie veci na ďalšie konanie, ak účastník správneho konania nebol vypočutý ku skutočnostiam tvoriacim predmet správneho konania, ak správny orgán ani inými dôkazmi nezistil skutočný stav veci.
b. Navrhovateľka sa nestotožnila s tvrdením rady o neopodstatnení prestávok a keďže uvedené nie je podložené žiadnym relevantným dôkazom, domnieva sa, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené aj z dôvodu, že dňa 23.12.2005 program Slovensko hľadá Superstar II nebol prerušovaný reklamou, ale reklama bola vysielaná v rámci prestávok prenosu podujatia a teda v súlade s § 35 ods. 2 zákona. Prestávky neboli umelo vytvorené pre zaradenie reklamy, čo potvrdzuje aj priebeh finálových kôl, kde prestávky boli z rovnakých dôvodov ako v semifinále a reklama počas ich trvania do vysielania zaradená nebola.
c. Tvrdenie rady, že získané bezdôvodné obohatenie bolo popri viacnásobne opakovanom porušovaní zákona, spôsobilé privodiť účastníkovi konania značné finančné výhody, je zmätočné hneď z viacerých dôvodov a podľa navrhovateľky sa javí ako nevhodné, poukazovať na nárast bezdôvodného obohatenia, pri opakovanom porušení zákona, nakoľko verejnoprávnemu vysielateľovi bola uložená pomerne vysoká peňažná sankcia za každé údajné porušenie zákona.
d. Odporkyňa sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadala s úpravou danej problematiky v kontexte legislatívy európskych krajín, aj keď na ňu navrhovateľka poukázala.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala tunajší súd o potvrdenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené, vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku a navrhovateľka na svojich právach nebola ukrátená predmetným rozhodnutím.

K dôvodom obsiahnutým v odvolaní navrhovateľky, uviedla odporkyňa vo vyjadrení nasledovné:

a. Dokazovanie v správnom konaní vedie správny orgán (odporkyňa, ktorá nie je viazaná návrhmi účastníkov na vykonanie dôkazov) a preto je na uvážení správneho orgánu, či považuje niektorú skutočnosť za preukázanú, alebo vykoná ďalšie dokazovanie. S návrhom na vykonanie dôkazov sa odporkyňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadala.

b. c. Odporkyňa ako regulačný orgán zriadený zákonom č. 308/2000 Z.z. nad dohľadom a dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu presadzuje verejný záujem aj prostredníctvom svojej pôsobnosti pri ukladaní sankcií. Neobstojí preto argument, že na uložení sankcií nebol verejný záujem iba z dôvodu, že voči predmetnému programu nebola odporcovi doručená sťažnosť. V ďalšom sa odporkyňa pridržiava argumentácie obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, najmä v tej časti, kde uvádza, že tri časti predmetného programu svojím obsahom, formou a funkciou tvorili jeden celok a umelé prerušenia programu nemali žiadne iné opodstatnenie než zaradenie reklamy.

d. K dôvodom odvolania, ktoré súvisia s úpravou danej problematiky v kontexte legislatívy európskych krajín, odporkyňa uviedla, že sa riadne a dostatočne vysporiadala s uvedenou argumentáciou v napadnutom rozhodnutí.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zákona, z dôvodov uvedených v odvolaní a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporkyne č. 5 – PgO/O – 100/2006 a písomnými podaniami účastníkov, ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné len čiastočne.

Podľa § 35 ods. 1 zákona, reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy.

Podľa ods. 2 § 35 zákona v programoch zložených zo samostatných častí alebo pri prenose športových a podobne štruktúrovaných podujatí a predstavení s prestávkami sa reklamné šoty a telenákupné šoty zaraďujú iba medzi jednotlivé časti alebo počas prestávok.

Podľa § 35 ods. 6 zákona vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 – 5. **Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.**

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu SR je základom pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne posledná veta § 35 ods. 6 zákona, nakoľko upravuje správanie sa vysielateľa na základe zákona, ktorým je navrhovateľka. Skutočnosť, že navrhovateľkou vytvorené bloky programu nespĺňali kritériá samostatného programu, ale neboli ani samostatnou časťou programu, ale boli programom len vo svojom súhrne predurčila tiež záver, že pokiaľ bol program prerušovaný a prerušenie využité len na vysielanie reklamy, postupovala navrhovateľka v rozpore s citovaným ustanovením zákona. Z uvedeného teda vyplýva, že na uloženie sankcie sú splnené zákonom stanovené predpoklady a dané podmienky.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Skutočnosti uvádzané v monitoringu programu: Slovensko hľadá Superstar II. (ďalej SHS) odvysielanej dňa 23.12.2005 ako prvý semifinálový večer, neboli medzi účastníkmi konania sporné. Dané vydanie programu prezentovalo vystúpenie prvej semifinálovej desiatky, bolo rozdelené na tri časti, na začiatku aj na konci každého bloku boli odprezentovaní sponzori programu, označenie prestávky – simulácia prirodzeného prerušenia programu, avízo: nasleduje Slovensko hľadá Superstar, po uvedenom avíze boli odvysielané upútavky na program v nasledovnom poradí: Spartakus, Sám doma 3, Prekliaty králi, Nebezpečná rýchlosť, Ticho a Silvester 2005. Nasledoval džingel Jednotky, následné označenie prestávky – simulácia prirodzeného prerušenia programu, označenie sponzorov programu – Ford a T-mobile, začiatok druhej časti programu – označenie loga programu SHS. Po odvysielaní druhej časti programu bola táto ukončená rovnakým spôsobom ako prvá. Bezprostredne po druhej časti programu nasledovalo označenie sponzorov a prestávky – simulácia prirodzenej prestávky, pričom prestávka pokračovala nasledovnými prvkami: nasleduje Slovensko hľadá Superstar, predel, upútavka – Silvester 2005, džingel reklamy a reklamný blok ukončený džinglom reklamy a upútavkou na programy STV, znovu zaradený reklamný blok. Po ukončení reklamného bloku bola prestávka ukončená logom programu SHS a začiatkom tretej časti programu, predtým bolo odvysielané označenie sponzorov programu.

Na základe oznámenia o začatí správneho konania zo dňa 12.01.2006, začala odporkyňa správne konanie voči navrhovateľke v súvislosti s tým, že dňa 23.12.2005 prerušila reklamným blokom program Slovensko hľadá Superstar II. Dňa 21.03.2006 odporkyňa vydala rozhodnutie, ktorým uložila navrhovateľke pokutu vo výške 4 000 000 Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona v spojení s § 64 ods. 1 písm. d/, § 67 ods. 5 zákona vo výške 4 000 000 Sk. Na základe včas podaného odvolania rozhodol o odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3Sž 34/2006 zo dňa 22.11.2006, ktorým zrušil rozhodnutie odporkyne č. RP/294/2006 zo dňa 21.03.2006 a vec jej vrátil na ďalšie konanie s tým, že dospel k záveru, že pokiaľ navrhovateľka namietala skutočnosť, že samotná výška sankcie nebola v rozhodnutí odôvodnená a je v rozpore so zákonom, je táto námietka opodstatnená, aj napriek tomu, že odporkyňa neprekročila najvyššiu sadzbu sankcie.

Senát najvyššieho súdu vo veci dospel k záveru, že rozhodnutie o samotnej výške sankcie je nepreskúmateľné, pretože je zdôvodnené len paušálnou citáciou pre uloženie sankcie a napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Sankcionovaný subjekt má právo poznať akými úvahami sa správny orgán riadil pri stanovení miery závažnosti správneho deliktu a aké skutočnosti považoval za relevantné pre výšku sankcie.

Odporkyňa dňa 22.05.2007 opakovane vo veci rozhodla, vydala rozhodnutie č. RP/31/2007, ktorým uložila navrhovateľke pokutu vo výške 4 000 000 Sk na základe porušenia povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona v spojení s § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona.

Z odôvodenia napadnutého rozhodnutia odporkyne vyplýva, že jednotlivé bloky programu Slovensko hľadá Superstar tvoria jeden celok, pretože ide o jedno súťažné kolo celej súťaže, a to aj svojim obsahom, formou a funkciou. Uvedený záver súd považuje za zodpovedajúci zásadám logického myslenia, na základe skutkových zistení uvedených v rozhodnutí. Súd vychádzal so skutočností obsiahnutých už v rozsudku č.k. 3Sž 34/2006, z ktorých vyplýva, že rozhodnutiami v roku 2004 – 2005 vo vzťahu k programom vysielaným v prvej časti Slovensko hľadá Superstar boli uložené sankcie vo výške 500 000 Sk a 1 000 000 Sk. Program, ktorý je predmetom tohto konania bol jedným z prvých v novej sérii. K správnemu deliktu došlo dňa 23.12.2005, teda skôr ako nastala právoplatnosť rozsudku NS SR č.k. 4Sž 32/2005 zo dňa 21.12.2005 vo vzťahu k prvej sérii. Uloženie sankcie vo výške štyroch pätín zákonného rozpätia súd považuje vzhľadom na blízkosť hornej hranice zákonnej sadzby za takú skutočnosť, ktorá sama o sebe vyžaduje náležité zdôvodnenie. Podľa názoru súdu je potrebné zdôrazniť, že odporkyňa vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.05.2007 nerešpektovala implicitne názor Najvyššieho súdu SR, ktorý obsahovalo odôvodnenie rozsudku sp. zn. 3Sž/34/2006 a aj z tohto dôvodu dospel senát NS SR k záveru, že je potrebné zmeniť výšku uloženej sankcie.

Senát najvyššieho súdu sa nestotožnil len *s výškou pokuty*, ktorá bola v tomto prípade navrhovateľke uložená, pričom vychádzal z rozhodovacej činnosti súdu v obdobných prípadoch, z ktorej vyplynulo, že odporkyňa za skutkovo totožné prípady udelila rozhodnutiami číslo RP/200/2005 zo dňa 22.02.2005, číslo RP/219/2005 zo dňa 07.06.2005, číslo RP/223/2005 zo dňa 21.06.2005, číslo RP/224/2005 zo dňa 21.06.2005, číslo RP/225/2005, zo dňa 21.06.2005, číslo RP/232/2005 zo dňa 06.07.2005, číslo RP/233/2005 zo dňa 06.07.2005, číslo RP/234/2005 zo dňa 06.07.2005, číslo RP/235/2005 zo dňa 06.07.2005, číslo RP/236/2005 zo dňa 06.07.2005 a číslo RP/237/2005 zo dňa 06.07.2005, číslo RP/220/2005 zo dňa 07.06.2005 navrhovateľke pokuty vo výške 11 x 500 000 Sk a to za zaradenie reklamy počas programu Slovensko hľadá Superstar. Pokutu uloženú napadnutým rozhodnutím vo výške 4 000 000 Sk, teda vo výške blízko hornej hranice zákonom určenej sadzby, súd považuje za neprimerane vysokú. Zákon totiž umožňuje správnemu orgánu uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale musí prihliadnuť na charakter porušenia

právneho predpisu a jeho následky. Poukazujúc na zásadu obsiahnutú v § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) v spojení s § 71 zákona, podľa ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a zároveň s prihliadnutím na viacnásobné opakované a vedomé porušenie predmetného ustanovenia zákona, dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne v časti výroku o uložení pokuty podľa § 250q ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. zmení vo výške uloženej pokuty na 1 500 000 Sk. Zmenená výška pokuty zodpovedá podľa názoru súdu charakteru a závažnosti porušenia povinnosti.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že nepriznal právo na náhradu trov konania navrhovateľke, nakoľko bola v konaní úspešná len čiastočne.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 18. októbra 2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky BRATISLAVA 15

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková